

skerne hurtigst muligt skal stemme igen, fordi de stemte forkert sidste gang, og det lever efter vores opfattelse ikke op til ånden i det nationale kompromis. Lad os få tid til at tænke os om og tage en grundig debat uden at føle os presset til noget.

Derfor vil jeg godt her i dag tilkendegive, at jeg synes, at det, at regeringen kommer med en klar anbefaling, trods alt er den rigtige målsætning for den videre diskussion om ØMU'en. Vi presser ikke på for en dato.

Der var mange blå blink i statsministerens åbningstale, og helt konkret var jo bl.a. forslaget om at oprette et nyt udrykningshold, for at man hurtigt kan skride ind, når volden opstår. Det er et forslag, som vi fra Kristeligt Folkepartis side gerne vil støtte, vil jeg godt sige, selv om der også er behov for mere synligt politi, hvilket dog ikke nødvendigvis er det samme som mere politi. Men jeg vil godt understrege endnu en gang, at vi mener, det er langt vigtigere, at man også lægger op til at styrke den forebyggende indsats, så der ikke bare sættes ind, når udviklingen går skævt. Det er vigtigt, at vi sætter ind på misbrugsområdet, og at vi sætter ind på familieområdet, og dér vil jeg stadig efterlyse flere initiativer fra regeringens side.

Symptombehandlingen kan være nødvendig, men den kan ikke stå alene, og derfor er det også nødvendigt, at vi supplerer den dag til dag-orienterede politiske debat med en mere grundlæggende debat om, hvor årsagerne til de reelle problemer skal søges, og at vi beskæftiger os med det værdifundament, som vi driver politik på. Hvis vi ikke har visioner for fremtiden, får vi alt for lidt indflydelse på, i hvilken retning samfundet bevæger sig.

På den baggrund vil jeg afslutningsvis kvittere for, at statsministeren i sin åbningsredegørelse brugte udtrykket værdigrundlag og beskæftigede sig med vort fælles værdigrundlag. Jeg vil samtidig udtrykke håbet om, at regeringen i de kommende år vil fortsætte med at sætte dette i fokus og være med til at sætte menneskeværd i centrum i stedet for markedsværd.

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Det, der bringer mig herop, er, at jeg synes, at hr. Jann Sjursen tegnede et billede af udviklingen på ældreområdet i dette land, som i hvert fald er i nogen modstrid med det, der er de faktiske kendsgerninger.

Det kan godt være, der er problemer rundt omkring, men jeg vil gerne spørge hr. Jann Sjursen, om hr. Jann Sjursen er uenig i den hovedkonklusion, som blev draget af Socialforskningsinstituttets store forskningsprojekt, som kom for et halvt års tid siden, og hvoraf det fremgår, at når man sammenligner den danske ældreservice med andre landes ældreservice, er den danske ældreservice vist helt i top. Vi er det land næst efter Sverige, der bruger flest penge på ældre; vi er det land, der har den højeste dækningsgrad vedrørende hjemmehjælp og plejehjem; vi er det land, der har den bedste personalenormering på plejehjem; vi er det land, hvor der ydes flest hjemmehjælpstimer pr. ældre, og endelig er vi det land, hvor der opkræves mindst brugerbetaling fra den ældre.

Så vil jeg i øvrigt bare gøre hr. Jann Sjursen opmærksom på, at ifølge opgørelsen fra Kommunernes Landsforening fra februar er der i alt 43 kommuner i dette land, hvor der er sket en forringelse af hjemmehjælpen. Det er det, det handler om – treogfyrrer!

(Kort bemærkning).

Jann Sjursen (KRF):

Jeg skal ikke benægte de fakta, hr. Jacob Buksti her lægger på bordet. Men jeg vil alligevel sige – specielt med hensyn til plejehjemmene, som jeg beskæftigede mig med i min tale – at efter vores opfattelse i Kristeligt Folkeparti, og det kan hr. Jacob Buksti så måske benægte, er det sådan, at man skal være endog meget plejekrævende, hvis man skal have mulighed for at komme på plejehjem i dag, fordi vi jo har hyl-det filosofien om længst muligt i eget hjem.

Og hvis hr. Jacob Buksti vil studere lidt mere statistik, synes jeg, hr. Jacob Buksti skal studere, hvor mange plejehjemspladser der er blevet nedlagt i Danmark inden for de sidste 10-15 år. Det er mange, og det er så mange, at der nu i dag kun er plads til de allermost plejekrævende. Det er også derfor, at miljøet på plejehjemmene i dag ikke er, som det var på de gamle alderdomshjem, som var egentlige hjem, hvor de, som boede der, også havde tid til omsorg for hinanden. Det er et problem.

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Jamen jeg påstår ikke, at der ikke er problemer, jeg påstår ikke, at alt er velfungerende. Min eneste påstand er, at det billede, der bliver tegnet, er mere nuanceret, altså i den forstand, at vi